

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ГАЛИЦЬКИЙ КОЛЕДЖ ІМЕНІ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА
ЮРИДИЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ**

Кафедра права

КУРСОВА РОБОТА
з дисципліни
Цивільне право України (особлива частина)
на тему:
Звернення стягнення на заставлене майно

Виконав:

студент групи Пб-11
Волянський Юрій

Науковий керівник:

к.ю.н. Гелецька І.О.

Тернопіль, 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I Особливості правового статусу заставленого майна	
.....	5
1.1 Предмет договору застави. Майно, яке не може передаватися у заставу	
.....	5
1.2 Оцінка предмету застави.....	6
РОЗДІЛ II. ПОРЯДОК ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЗАСТАВЛЕНЕ МАЙНО.....	8
2.1 Позасудовий порядок звернення стягнення на заставлене майно.....	8
2.2 Примусовий порядок звернення стягнення на заставлене майно.....	11
РОЗДІЛ III. ПОРЯДОК РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАСТАВЛЕНОГО МАЙНА.....	13
3.1 Реалізація заставленого майна через спеціалізовані організації з аукціонів (публічних торгів).....	13
3.2 Видача нотаріусом свідоцтва про придбання заставленого майна з прилюдних торгів (аукціонів).....	15
РОЗДІЛ IV. РИЗИКИ, ПОВ'ЯЗАНІ З РЕАЛІЗАЦІЄЮ ЗАСТАВЛЕНОГО МАЙНА ПРИ ВИКОНАННІ ВИКОНАВЧИХ ДОКУМЕНТІВ.....	17
ВИСНОВКИ.....	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	22

ВСТУП

Актуальність теми. Звернення стягнення на заставленого майна на сьогоднішній час, є однією із проблемних тем в цивільно-правовому регулюванні. З формуванням і становленням нової правової системи, розвитком цивільного законодавства в цілому, інституту приватної власності, маємо можливість спостерігати за підвищенням правової свідомості громадян України, вдосконаленням правовідносин між громадянами, які ґрунтуються на принципах рівноправності та законності. Одним із способів реалізації принципів рівності та законності відносин є зобов'язальне право, зокрема, інститут застави як способу забезпечення виконання зобов'язань. Належне виконання зобов'язань передбачає, що сторони, які беруть участь у зобов'язальних правовідносинах, виконують покладені на них обов'язки у відповідності із законом, договором, а за відсутності таких вказівок – з тими вимогами, і які пред'являються до виконання, відтак – і з діловими звичаями, що виникли в комерційній практиці. Поруч із заставою у законодавстві виділяються і такі способи забезпечення зобов'язань як завдаток, неустойка та порука. Застава має безперечні переваги над завдатком, порукою та неустойкою, адже договір застави майна забезпечує збереження та наявність майна на момент, коли боржник буде розраховуватись з кредитором. Тоді вартість заставленого майна буде підніматись відповідно до рівня інфляції. Крім цього, забезпечує кредитору переважну можливість, крім того задовольнити свої витрати за рахунок предмету застави перед іншими кредиторами. Потенціальна небезпека втратити майно є стимулом для боржника виконати свої зобов'язання і у визначений строк. Таким чином може іти мова про винятковість звернення стягнення, реалізацію заставленого майна як способу забезпечення виконання зобов'язань. Тому комплекс дослідження даного питання вважаю більш як необхідних.

Дану проблему досліджувати чи мало науковців, таких як: Л.І. Григор'єва. І.В., Спасибо-Фатєєва та ін.

Метою даної роботи є дослідження підстав для звернення стягнення на заставне майно, з'ясування особливостей правового статусу заставленого майна, ризики пов'язані з реалізацією заставленого майна, та внесення певних пропозицій стосовно вдосконалення відчизняного законодавства та внесення у даній сфері

Завданням даної курсової роботи є:

- проаналізувати підстави для звернення стягнення на заставне майно;
- охарактеризувати Стягнення на заставне майно боржника;
- визначити види застави майна.
- ознайомитись з порядком реалізації заставленого майна
- визначити порядок звернення стягнення на заставне майно
- проаналізувати ризики, пов'язані з реалізацією заставленого майна при виконанні виконавчих документів.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають під час реалізації заставленого майна.

Предметом дослідження виступають норми Цивільного кодексу України, Закону України "Про іпотеку", щодо звернення стягнення на заставлене майно.

.

Розділ І. Особливості правового статусу заставленого майна

1.1. Предмет договору застави. Майно, яке не може передаватися у заставу

Фундаментальне законодавче світосприйняття застави визначено у ст.572 Цивільного кодексу України, якою розкрито, що в силу застави кредитор має прерогативу у разі невиконання заставодавцем (боржником) зобов'язання, забезпеченого заставою, отримати задоволення за кошти заставленого майна здебільш перед інакшими позикодавцями даного боржника, якщо інше не встановлено законом. Подібне правило також наведено у ст. 1. ЗУ “Про заставу”.

Річчю закладу може бути будь-яке майно, наприклад: річ, цінні папери, майнові права, або майно, яке заставодавець придбає опісля виникнення застав, наприклад: прийдешній урожай, виводок худоби тощо, що може бути безпристрасне заставодавцем і на яке мабуть може бути звернено стягнення. Діючим законодавством визначено перерахунок майна, що не може бути предметом застави, згідно ст. 576 Цивільного кодексу та ст. 4 ЗУ “Про заставу”. До цього зараховано: розвинуті цінності, що є об'єктами права держаної або перебуває в комунальному володінні і занесені та підлягають занесенню до Державного реєстру національного культурного надбання, та пам'ятки культурної предківщини, які занесені до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підпорядковуються приватизації. Правила, котрі володіють особистим характером, а теж протилежні побажання, застава котрих забороняється закономірністю.

Предмети державного володіння, приватизацію котрих заборонена законодавчими актами, а ще майнові комплекси державних виробництв та їх структурних підвідділів, що знаходяться у ході корпоратизації, окрім тих товарів які перебувають в оберті або переробці.

Застава формується на основі договору, закону або рішення суду,

Діючим законодавством визначено, що угода застави укладається в письмовій формі.

Сторонами договору застави є заставодавець, заставодержатель, які можуть існувати фізичні, юридичні особи та держава. Заставодавцем може фігурувати як сам дебітор, так і третя особа або іншим словом майновий поручитель. Положення Цивільного кодексу, Закон про заставу, Закону про іпотеку визначено неухильне нотаріальне посвідчення договору застави у подіях, коли річчю застави є остоєпіле майно, майнові права на об'єкт незавершеного спорудження, космічні об'єкти, транспортні засоби, що піддаються державній реєстрації. Договір застави в обов'язковому порядку повинен бути нотаріально посвідчений.

За угодою сторін може бути окреслено нотаріальне посвідчення договору застави та в разі, коли це не є неухильним в наснагу законодавства України, але на оцьому настоєє одна із сторін.

У договорі застави визначається сутність, величина та термін здійснення зобов'язання, забезпеченого заставою, опис речі застави і інакші домовленості, відносно котрих за поданням однієї із сторін повинна існувати угода.

Правочин стосовно забезпечення реалізації зобов'язання (застави), вчинений із порушенням письмової форми або неухильного нотаріального посвідчення – є нікчемним.

Право застави появляється з нагоди укладення договору застави, а у разі, коли угода піддається нотаріальному посвідченню – з моменту нотаріального посвідчення даного договору.

Предмет застави втримується у заставодавця, якщо протилежне не встановлено договором або законом.

Якщо предмет застави відповідно до закону чи договору зобов'язаний знаходитись в заставодержателя, перевага застави появляється з нагоди передачі йому предмета застави. Якщо оттаку передачу було реалізовано до укладення договору – то з моменту його укладання.

Реєстрація застави не обв'язується з випадком виникнення права застави та

не відбивається на чинності договору застави.

Згідно статті 4 ЗУ “Про заставу” предметом застави може бути:

- предметом застави можуть бути майно та майнові права.
- предметом застави може бути майно, яке відповідно до законодавства України може бути відчужено заставодавцем та на яке може бути звернено стягнення.

- предметом застави може бути майно, яке стане власністю заставодавця після укладення договору застави, в тому числі продукція, плоди та інші прибутки (майбутній урожай, приплід худоби тощо), якщо це передбачено договором.

Предметом застави не можуть бути:

- культурні цінності, що є об'єктами права державної чи комунальної власності і занесені або підлягають занесенню до Державного реєстру національного культурного надбання;

- пам'ятки культурної спадщини, занесені до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації.

- предметом застави не можуть бути вимоги, які мають особистий характер, а також інші вимоги, застава яких забороняється законом.

- предметом застави не можуть бути об'єкти державної власності, приватизація яких заборонена законодавчими актами, а також майнові комплекси державних підприємств та їх структурних підрозділів, що знаходяться у процесі корпоратизації.

- предметом застави підприємств державної форми власності, приватизація яких заборонена законодавчими актами, та їх структурних підрозділів, що знаходяться в процесі корпоратизації, можуть бути їх товари в обороті або в переробці.

- предметом застави не можуть бути гуртожитки як об'єкти нерухомого майна, житлові комплекси та/або їх частини, на які поширюється дія Закону

України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків".

1.2. Оцінка предмету застави

Оцінка предмета застави визначається у інцидентах, встановлених договором або законом. Подібна вартість повинна здійснюватись заставодавцем разом із заставодержателем, що уклалися на момент виникнення права застави, якщо другий порядок вартості предмета застави не встановлено договором або законом.

Оцінка рухомості проводиться у подіях, встановлених законодавством України, інтернаціональними домовленостями, на підставі договору, а теж на побажання єдиної з сторін угоди та за угодою сторін.

Проведення вартості рухомості є обов'язковим у випадках:

- виробництво підприємствах на основі державного майна або майна, що є у комунальному володінні;
- реорганізації, банкрутства, руйнуванню державних, комунальних підприємств та підприємств з державною часткою майна;
- виділення або дефініції частини майна у спільному майні, в якому є державна частка;
- формулювання вартості внесків учасників та засновників господарського товариства, якщо до зазначеного суспільства вноситься майно господарських компаній з державною часткою, а ще у разі вибуття учасника або основоположника із складу такого товариства;
- приватизації та інакшого відчуження у інцидентах, встановлених законодавством, оренди, заміні, страхування державного майна, пожитку, що є у комунальній придбанні, а теж без вороття цього майна на підставі рішення суду;
- оподаткування майна згідно з законом, окрім інцидентів формулювання величини податку при спадкоємстві власності, ціна котрої

оподатковується за початковою окладом;

- формулювання збитків або величини відшкодування у випадках, встановлених законом;

- в протилежних подіях за рішенням суду або у зв'язку з необхідністю охороні суспільних інтересів.

Проведення вільної оцінки майна є неухильним в випадках застави державного та комунального майна, внесення державними науковими, науково - дослідними, науково-технологічними, науково-технічними, науково-практичними закладами та державними університетами, академіями, інститутами майнових прав інтелектуальної власності як внеску до статутного ресурсу господарських товариств, відчуження державного та комунального майна засобами, що не передбачають змагання купців у ході продажу, або у разі продажу єдиному споживачеві, дефініція витрат або розміру компенсації, під час врегулювання спорів та в інших випадках, визначених законодавством або за взаєморозумінням сторін.

Розділ 2. Порядок звернення стягнення на заставлене майно

2.1. Позасудовий порядок звернення стягнення на заставлене майно

Заставодержатель набуває право звернення стягнення на річ застави в разі, якщо в мить настання строку реалізації зобов'язання, забезпеченого заставою воно не існуватиме, якщо інше не визначено законом або договором.

Надто при частинному здійсненні боржником забезпеченого заставою зобов'язання застава зберігається в первинному обсязі.

Звернення стягнення на заставлене майно відбувається за рішенням суду або третейського суду на основі виконавчого напису нотаріуса, якщо друге не визначено законом або договором застави. Здійснювання заставленого майна, на котре звернено стягнення, проводиться державним виконавцем, на підставі виконавчого листа, суду, або виконавчого напису нотаріусів у встановленому побуту, якщо протилежне не передбачено законом чи договором.

Законодавством окреслено, що реалі заставленого майна проводиться спеціалізованими товариствами з публічних торгів, якщо інше не визначено договором, а державних підприємств та відкритих акціонерних товариств, створених у ході корпоратизації, всі акції які знаходяться у державній власності - виключно з аукціонів.

У разі коли суми, вирученої від продажу предмета застави, замало для абсолютного задоволення побажань заставодержателя, він має право, якщо інше не передбачено законом чи договором, отримати суму, котрої не вистачає для всеосяжного задоволення вимоги, з інакшого майна боржника в порядку послідовності, передбаченої законодавством України.

Правилами ст. 25 ЗУ “Про заставу” чітко визначено, що у разі якщо при реалізації предмета застави виручена грошова сума перевершує розмір забезпечених оцією заставою вимог заставодержателя, тоді різниця повертається заставодавцю.

Разом з тим, така процедура і досі подекуди ще залишається не дуже звичною і до кінця зрозумілою для широкого кола осіб, що так чи інакше пов'язані зі сферою кредитування.

Отже це процедура позасудового звернення стягнення на предмет застави.

Способами такого звернення стягнення є:

- передача майна що є предметом забезпечувального обтяження, у володіння заставодержателя в рахунок реалізації забезпечено обтяженням зобов'язання в організованості, встановленому законодавством України;
- продаж заставодержателем предмета забезпечувального обтяження напрямом укладення договору купівлі-продажу з іншою особою-покупцем або на прилюдних торгах;
- відступлення заставодержателю права задоволення забезпеченої обтяженням вимоги у разі, якщо річчю забезпечувального обтяження є право грошової вимоги;
- переказування заставодержателю належної грошової суми, у тому числі в упорядкованості довіреного списання разі якщо предметом забезпечувального обтяження є гроші або дорогоцінні папери.

Необхідною передумовою для можливості обрання таких способів звернення стягнення іпотекодержателем є відповідне застереження, що має міститись і іпотечному договорі, або окремий договір про задоволення правил іпотекодержателя.

Іншою умовою є повідомлення не менш як за 30 днів до початку звернення стягнення боржника, якщо він є окремою особою, заставодавця, іпотекодавця та інших осіб, права яких на предмет обтяження зареєстровані належним чином про порушення забезпеченого зобов'язання та необхідності їх усунення з попередженням про застосування, в протилежному випадку, одного із способів звернення стягнення.

Тут необхідно звернути увагу, що якщо мова йде про рухоме майно, Закон України “Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень” зобов’язує обтяжувача одночасно з надсиланням повідомлення зареєструвати звернення стягнення в Державному реєстрі обтяжень рухомого майна.

Після виконання необхідних передумов обтяжувач може переходити до головного етапу процедури, безпосередньо набуття у власність або продаж предмету забезпечення третій особі.

Набуття обтяжувачем права набуття власності на предмет застави або іпотеки регулюється ст. 29 ЗУ “Про забезпечення вимог кредитора та реєстрацію обтяжень ” та ст. 37 ЗУ “Про іпотеку”. І якщо набуття права володіння на рухоме майно проходить без участі нотаріуса, то при зверненні стягнення на предмет іпотеки нотаріус як реєстратор приймає безпосередню участь.

2.2. Примусовий порядок звернення стягнення на заставлене майно

Стаття 52 ЗУ “Про виконавче провадження” регламентує порядок примусового звернення стягнення на заставлене майно.

Прикметі звернення стягнення на кошти та майно боржника – юридичної особи, фізичної особи – підприємця.

Виконувач вертає стягнення на кошти які знаходяться у касах або інших тайниках боржника – юридичної особи, у банках або інших фінансових закладах, у порядку, встановленому цим Законом. Повідомлення про існуючі у боржника рахунки виконавець одержує в податкових органах, інших державних органах, на виробництвах, в установах та товариствах, які зобов’язані надати йому звістку невідкладно, але не пізніше ніж у триденний строк, а теж за повідомленням стягувача.

Виконувач може звести стягнення на кошти боржника – юридичної особи, розміщенні на його рахунках і на рахунках, відкритих боржником – юридичною

особою через власні філіали, агентства та інші роздільні підрозділи.

Не піддаються ув'язненню в порядку, встановленому цим Законом, доходи, що знаходяться на рахунках із особливим режимом використання, особливих та інших рахунках, звернення стягнення на котрі заборонено законом. Банк, інша фінансовий заклад, центральний орган виконавчої влади, що розторгує державну політику у сфері казначейських послуги бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, повинні оповістити виконавця про цільове призначення рахунку та віддати постанову виконавця без реалізації в частині арешту коштів, що знаходяться на таких підрахунках.

У разі якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, замало для задоволення вимог стягувача – заставодержателя за виконавчим папером, на підставі котрого звернено стягнення на заставлене майно за виконавчим написом, на підставі якого звернено стягнення на заставлене майно, виконавче провадження підлягає закінченню на підставі закону.

Про звернення стягнення на заставлений пожиток для насолоди вимог стягувачів, котрі не є заставодержателями, виконавець передає заставодержателю не пізніше прийдешнього дня після накладення арешту на рухомість або коли тому стало відомо, що арештоване добро боржника знаходиться в заставі. Здійснення заставленого майна здійснюється в порядку, встановленому законом.

За рахунок коштів, що надійшли від виконання заставленого майна, здійснюються відрахування, опісля чого розходи перераховуються заставодержателю та стягується виконавчий збір. Якщо заставодержатель не є стягувачом у виконавчому провадженні, тоді йому виплачуються розходи після належного доводу права на заставлене майно. У разі задоволення в тотальному розмірі вимог заставодержателя надлишок коштів використовується для втіхи побажань протилежних стягувачів в організованості, встановленому законом.

Розділ 3. Порядок реалізації заставленого майна

3.1.Реалізація заставного майна через спеціалізовані організації з аукціонів (публічних торгів)

Іпотечне майно продається на аукціоні, в тому числі на електронних торгівлях, якщо протилежне не визначено договором, а також державними та комунальними підприємствами, створеними в процесі корпоратизації, усі вони є державними. Якщо перший аукціон пройшов невдало, тоді відбувається наступний аукціон. Початкова ціна інших та ціна наступного аукціону буде знижена на 30 відсотків порівняно з початковою ціною попереднього аукціону. Якщо публічний аукціон буде визначений несправедливим, підлегли мають перевагу залишити заставлене майно за первинною ціною, котра існувала на останньому публічному аукціоні. У випадку, якщо особа відмовляється залишити в заставу майно, то як правило, воно виконується в установленому побуті, якщо інше не передбачено договором або законом.

Узгоджено з вимогами Закону про іпотеку – іпотекодавець зобов'язаний застрахувати предмет іпотеки, за його абсолютну ціну від ризиків непередбаченого руйнування, ненавмисного ушкодження та псування, якщо іпотечним договором цей обов'язок не покладено на іпотеко-держателя. У разі наступної іпотеки страхування речі іпотеки не є неухильним. Договір страхування складається на користь іпотекодержателя, котрий у разі настання страхового інциденту приймає право вимоги до страховика.

У разі набуття права за іпотечним договором новим іпотеко держателем він також набує право побажання до страховика. У разі настання страхової пригоди щодо предмета іпотеки іпотекодержатель має переважне право на задоволення своєї вимоги за основоположним зобов'язанням із суми страхової компенсації. Після задоволення правила іпотекодержателя, що має привілейоване лідерство, із суми страхової компенсації на будь-яке перевищення суми

страхового відшкодування понад розміром побажання іпотекодержателя, що має привілейовану першість, піддається поділу між іпотекодержателями, що мають початкову перевагу, та супротивними кредиторами боржника відповідно до лідерства і величини їх зареєстрованих прав чи правил іпотекодавцем в крайню чергу. За взаєморозумінням між іпотекодавцем та іпотекодержателем, що має привілейовану вищість, страхові компенсації можуть бути направлені на регенерації предмета іпотеки. Іпотечним договором на іпотекодавця може фігурувати обов'язок реалізувати нові види страхування у зв'язку з передачею нерухомого майна в іпотеку. Єдиним із видів застави є застава, яка передбачає заставу пересувного майна, за якої майно, що складає предмет застави, переходить у володіння заставодержателя. Наприклад, ст. 45 ЗУ "Про заставу" передбачає, що одним із обов'язків заставодержателя у разі застави є страхування об'єкта застави в розмірі його цінності за рахунок та в пристрастях заставодавця за взаєморозумінням сторін на узгоджену суму, все-таки не більше ринкової вартості.

3.2. Видача нотаріусом свідоцтва про придбання заставленого майна з прилюдних торгів (аукціонів)

Здобуток іпотеки або нерухомого майна, вилученого в результаті публічної торгівлі, здійснюється шляхом видачі нотаріального посвідченого свідоцтва про купівлю за місцем такого об'єкта. Свідоцтво при придбанні предмету застави, що складається лише з рухомих товарів, що зберігаються на місці ліcitaції. Видача нотаріусом свідоцтва про власність нерухомості, предметів застави. Купівля нерухомості, яка є предметом застави, здійснюється нотаріусом, в якому знаходиться нерухоме майно, знаючи про придбання свідоцтва та здобуток остовпілого майна. Свідоцтво про надбання нерухомості, зняте з публічних торгів. Депозити державного оператора торгівлі. Повідомлення щодо оформлення списку керівників про необхідність подання заяви про встановлення інструкції про

заставу право власності для подання заяв на затвердження. Список учасників аукціону додається до цього акту. Номер майна реєструється на аукціоні, акт повинен містити інформацію про право володіння на майно: майно емітента, свідоцтво, реєстраційний номер, реєстраційний орган, дата. Свідоцтво про набуток закладеного майна, що є об'єктом іпотеки, повинно бути засвідчено нотаріально

В акті про проведені публічні торгування повинно бути зазначено:

- коротка характеристика реалізованого майна;
- ким, коли і де проводилися гласні торгівлі;
- сума внесена переможником торгувань за придбане майно;
- прізвище, ім'я, по батькові боржника, його адреса;
- прізвище, ім'я, по батькові боржника, його адреса;
- дані про правовстановлюючі папери, що затверджували право власності боржника на майно: найменування правстановлюючого документа, ким виданий, посвідчений, посвідчення дати видачі, номер в реєстрі, орган який здійснював реєстрацію, дата і номер реєстрації.

Постанова про проведення ліцитації, що піддається нотаріусу на затвердження, повинен розміщати таке інформування:

- перерахунок і недовгу рекомендацію реалізованого майна;
- ким, коли і де проводився аукціон;
- прізвище, ім'я, по батькові боржника, його адресу;
- елементарну й цілковиту вартість реалізації майна;
- суму, внесену тріумфатором аукціону за придбане майно;
- прізвище, ім'я, по батькові, адресу покупця.

В акті про виконання предмета іпотеки має бути зауважено:

- найменування організатора показових торгів, дата і місце їх проведення, що виконання предмета іпотеки відбулось із дотриманням вимог Закону України "Про іпотеку";

- прізвище, ім'я, по батькові, адреса покупця;
- коротка рекомендація та місцезнаходження предмета іпотеки;
- сумка розходів, внесена за придбане нерухоме майно;
- первинна оцінка предмета іпотеки та вартість продажу;
- прізвище, ім'я та по батькові боржника, його адреса;
- дані про документ, на основі котрого право володіння на предмет іпотеки належало іпотекодавцю.

Розділ 4. Ризики, пов'язані з реалізацією заставленого майна при виконанні виконавчих документів

Відповідно до ст.61 ЗУ “Про виконавче провадження” виконання арештованого майна, за винятком майна, вилученого за законом з обороту та зазначеного в частині 8 ст. 55 ЗУ “Про виконавче провадження”, відбувається спеціалізованими товариствами, котрі залучаються на конкурсній засаді, на основі угод між Державною виконавчою службою та спеціалізованими організаціями напрямом його продажу на привселюдних торгівлях, ліцитаціях.

Якщо передане торговим спілкам майно не буде продано протягом двох місяців, воно піддається переоцінці. Державний виконувач переоцінює майно в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

Дебітор має право обчислити, в котрій черговості повинно продаватись майно. У разі коли від продажу елементу майна буде виручена сума, достатня для втіхи побажань стягувача, сплати виконавчого збору, розходів на реалізацію виконавчих дій, пені, наступний продаж арештованого майна переривається.

Правила боржника щодо систематичності продажу майна не вважаються державним виконавцем, якщо наслідок їх насолоди з'являться перепони чи довершенні утруднення для реалізації або продовжиться його строк.

Дефініція первинної суми вимушеного продажу майна:

Відповідно до статті 66 Закону України “Про виконавче провадження” спеціалізована асоціація провадить гласні торгівлі за заявкою державного виконавця, в якій зазначається первісна вартість майна, що висувається на торгування за експертною вартістю.

Відповідно до статті 6 Закону України “Про іпотечне кредитування, операції з консолідованим іпотечним боргом та іпотечні сертифікати” при здійснюванні іпотекою держателем продажу рухомості, що є річчю іпотеки, у разі недосягнення взаєморозуміння між іпотекою держателем, іпотекодавцем щодо

суми продажу предмета іпотеки іпотекодержатель складає з самостійним оцінювачем договір про вартість предмета іпотеки і продаж об'єкта іпотеки відбувається за оцінкою, не нижчою за встановлену незалежною оцінкою.

Поділ виторгу від продажу предмета іпотеки між іпотеко держателем , протилежними персонами, котрі мають зареєстровані права на побажання на предмет іпотеки та іпотекодавцем.

Статтею 57 Закону України “Про виконавче провадження” розкрито, що вартість майна боржника проводиться державним виконавцем, який запрошує професіонала для формулювання оцінки майна, що реалізовує власну практику відповідно до Закону України “Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні”. Державний виконавець про ціну ув'язненого майна переказує сторонам, які мають право апелювати вартість майна до суду в 10 -денний термін з дня отримання повідомлення.

В постанові про виконання предмета іпотеки зазначаються: домінанти про те, що здійснювання предмета іпотеки відбулось із дотриманням правил Закону, ким, коли і де проводилася здійснення предмета іпотеки, рекомендація реалізованого об'єкта іпотеки за показниками служби, яка оформляє права власності на нерухомість, прізвище, ім'я по батькові, адреса набувача, сума розходів, внесена за придбану річ іпотеки, дані про документ, на засаді якого право власності на предмет іпотеки належало іпотекодавцю.

Правові наслідки торгів, що не відбулись.

Стягувач у 15 денний термін зобов'язаний письмово заявити про своє хотіння полишити за собою непродане майно. Якщо він оттакого бажання не сформулює ув'язнення майна зривається, воно переміщається боржникові, а виконавчий папір у разі відсутності боржника супротивного майна, на яке не може бути звернено стягнення, поредається стягувачові без здійснювання.

У разі, якщо стягувач виразив бажання залишити за собою не продане майно, то він повинний у 15-денний термін з дня повідомлення державного

виконавця про вираження охоти облишити за собою не продане майно, вести на депозитний рахунок відділення державної виконавчої служби несхожість між ціною не проданого майна та сумою розходів, які піддаються стягненню на його виграш, якщо вартість не проданого майна перевершує суму позички, яка підлягає стягненню за виконавчим документом. З перерахованих стягувачом розходів оплачуються затрати, пов'язані з проведенням виконавчих дій, назбирується виконавчий збір, а надлишок коштів переміщається боржнику.

Рухомість переходить стягувачу за вартістю, за котрою воно фігурувало перед реалізацією. Про передачу майна стягувач в рахування погашення позики державний виконавець висуває розпорядження, яка підтверджується начальством належного відділення державної виконавчої служби. За явищем от такої передачі державним виконавцем укладається акт. Розпорядження і постанова є основою для наступного оформлення стягувачом права володіння на це майно.

Висновки

Діюче законодавство чітко регламентує діяльність Державної виконавчої служби та всі її сфери. Закон України «Про виконавче провадження» дає вичерпну інформацію про те, яким чином має здійснюватися звернення стягнення. Звернення стягнення на заставлене майно в порядку примусового виконання допускається за виконавчими документами для задоволення вимог стягувача заставодержателя. В разі, якщо коштів, що надійшли від реалізації заставленого майна, недостатньо для задоволення вимог стягувача-заставодержателя за виконавчим документом, на підставі якого звернуто стягнення на заставлене майно, такий документ повертається стягувачу-заставодержателю в порядку, встановленому пунктом 8 частини першої статті 47 Закону України «Про виконавче провадження». Закон про виконавче провадження чітко регламентує задоволення вимог стягувачів, які не є заставодержателями.

Є ряд випадків, коли стягнення може бути звернене на заставлене майно боржника:

- 1) якщо право застави виникло після ухвалення судом рішення про стягнення з боржника коштів;
- 2) якщо ціна предмета застави перевершує розмір заборгованості боржника заставодержателю;
- 3) якщо присутня письмова згода заставодержателя.

Про звернення стягнення на заставлене майно для задоволення вимог стягувачів, котрі не є заставодержателями, виконавець повідомляє заставодержателю не пізніше наступного дня після накладення арешту на майно або коли йому стало відомо, що арештоване майно боржника перебуває в заставі. Виконання заставленого майна здійснюється в порядку, встановленому цим Законом. У разі задоволення в повному обсязі вимог заставодержателя залишок коштів використовується для задоволення вимог інших стягувачів у порядку, встановленому Законом. Спори, що виникають під час виконавчого провадження

щодо звернення стягнення на заставлене майно, вирішуються судом. Примусове звернення стягнення на предмет іпотеки здійснюється виконавцем з урахуванням положень Закону України "Про іпотеку".

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996. № 254к/96-ВР. Дата оновлення: 01.01.2020. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 21.09.2020).
2. Цивільний кодекс України від 16.01.2003. № 435-IV. Дата оновлення: 16.08.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 21.09.2020).
3. Дудоров О.О., Омеляненко М.І., Сабадаш В.П. Кримінальна відповідальність за незаконні дії щодо майна, на яке накладено арешт, заставленого майна або майна, яке описано чи підлягає конфіскації: монографія. Запоріжжя. Запорізький національний університет, 2014. 360 с.
URL: <http://dspace.lduvs.edu.ua/jspui/handle/123456789/309>
4. Цивільне право України: навч. посіб. кол. авторів; за ред. Г.Б. Яновицької, В.О. Кучера. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2011. 468с.
5. Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар за ред. розробників проекту Цивільного кодексу України. Істина, 928 с.
6. Завальна Ж.В., Старинський М.В., Сухоноса. В.В., Щербак С.В. Заставне право України: навч. посіб. / за ред. к.ю.н. В.В. Сухоноса. Суми: ВТД “Університетська книжка”, 2004. 315 с.
7. Договірне право України. Загальна частина : навч. посіб. / Т.В. Боднар, О.В. Дзера, Н.С. Кузнецова та ін.; за ред. О.В. Дзери. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 896 с.
URL: <https://yuricom.com/files/content/Dzera - Zagalna.pdf>
8. Другова В.А. Удосконалення правового регулювання звернення стягнення на предмет іпотеки шляхом вчинення виконавчого напису. *Держава і право*. 2009. Вип. 44. С. 347-344
URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/10203>
9. Про іпотеку: Закон України від 05.06.2003. № 898-IV. Дата оновлення: 14.07.2020.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/898-15#Text> (дата звернення: 21.09.2020).

10. Денисенко, С.І. Деякі питання особливостей правового регулювання іпотеки нерухомого майна, право користування яким мають неповнолітні діти. Правові горизонти.2020.Вип. 21 (34). С. 31-36

URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/78830>